mused, mis ta enne weel mitte kuulda sanud! Ta läks pea jälle preestrite jure ja kulas, kas jubba täis Pühha Kirri ta käes olleks. Agga näh immet ja römu! naad wastasid, et temmal polle muud, kui mõtted peatükkid ja wähhä täie Piibli wastu. Nüüd ta pallus, et köik Pühha Kirja ramatud saaksid ümberpandud.

Ta wõis sedda palluda, sest temmal olli jõud tassuda. Sest, armas luggija! sa pead teadma, et sel ajal ramatu trükkimine weel olli teadmata asi; inimesse kässi piddi köik sullega kirjutama ja selle peale läks palju waewa. Kirjutatud Piibli ramat tulli maksma meie rahha järrel 1000 kunni 2000 rubla hõbbedat. Kirjutaja piddi laua jures istuma kaks ehk kolm aastat hommikust õhtuni. Agga siin olli weel surem tö: kirjutaminne ja weel teisest kelest teise ümberpannemine. Agga kaupmees ei holinud rahha kulust; ta olli tunda sanud, et Piibli ramatuga sai kallimat warra. Tö sai tehtud, waew nähtud, hind maksetud — Piibli ramat sai walmis! kaupmees olli römus. Ta olli teinud nagu tähhendamisse sõnnas nüüd isse luggeda sai: (Matt. ewang. 13, 45—46.) ta olli ostnud kalli perli. Ta lugges nüüd ööd ja päwa ja sai ikka suremat walgust; agga midda ennam lugges,

sedda suremaks sai nälg ja jännu ta süddames. Selgemalt tundis ta pääw päwalt, et teine asi olli se, mis ta enne kuulnud, teine se, mis Jummala sõnna õppetas. Ta seisis otsekui kahhe wahhel, ei teadnud mis tehha. Jummal isse pidi tedda ue tele juhhatama. Üks kaupmehhe sõbr, rikkas ja suur issand sessammas linnas, kes nagu rikkas mees ewangeliumis tühja nõudis ja lihha peale külwas pattuses ellus, heitis äkkilisse surmaga hinge. Silmapilkmisel kutsuti tedda Jummala ette. Se läks wagga kaupmehhe läbbi süddame. „Kui Jummal täma sind ärranõuab, mis siis? kuida tahhad seista temma pühha silma ees?“ Need küsimised ei annud temmale ennam rahhu ja kindel nõu olli kohhe petud: ma tahhan ümberpöörda ja Issa jure taggasi minna; tahhan mailma ja temma tühja römu mahha jätta; tahhan omma hinge õnnistust otsida ja teisi ka Issanda jure juhhatada! — Agga mitte omma wäest ei tahtnud ta sedda egga olleks wõinud korda sata. Ta pallus süddamest ja Jummal andis jõudu hea nõunle.

Peter müüs köik omma warra ärra ja andis waestele. Piibli ramatu üksi piddas ommale. Selle wõttis kätte ja läks linnast wälja külladesse. Seal lugges rahwale ja selletas Jum-